

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak van de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht) en, met toepassing van artikel 92 van de Vreemdelingenwet 2000, op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 30 juli 2008 uitspraak in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 juli 2008, verzonden op 4 augustus 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht. Voorts heeft zij de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Gelet hierop bestaat aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek af.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, als voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

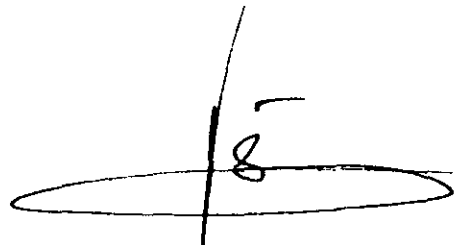
w.g. Bijloos
voorzitter

w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 november 2008

284-452.
Verzonden: 28 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 08/5433

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 30 juli 2008

in de zaak van:

geboren op _____, van Sierraalcoonse nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. drs. E.M. Hoorenman, advocaat te Hoorn,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. T. Nauta, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiseres heeft op 15 november 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft deze aanvraag bij besluit van 20 november 2007 afgewezen. Daarnaast heeft verweerder ambtshalve besloten dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'(amv). Eiseres heeft tegen het besluit op 20 november 2007 beroep ingesteld en heeft tevens gevraagd een voorlopige voorziening te treffen.
- 1.2 Na openbare behandeling van het geschil op 27 november 2007 heeft de voorzieningenrechter bij uitspraak van 30 november 2007 het beroep gegrond verklaard. Tegen die uitspraak heeft verweerder op 7 december 2007 hoger beroep ingesteld. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) heeft op 11 februari 2008 het beroep gegrond verklaard en heeft de zaak terugverwezen naar de rechtbank om door haar te worden behandeld en beslist met inachtneming van het in de uitspraak overwogene.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 17 juni 2008. Eiseres is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 De rechtbank toetst het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Ingevolge artikel 29, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) kan een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden verleend op één van de in dit artikellid genoemde gronden.

zaaknummer: AWB 08/5433

2

- 2.3 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.4 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 2.5 Verweerder heeft in paragraaf C14/3 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In paragraaf C14/3.3 Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen: Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.
- 2.6 Eiseres heeft ter onderbouwing van haar aanvraag, samengevat, het volgende aangevoerd. Eiseres heeft sinds 2005 problemen met de organisatie die in haar land van herkomst de vrouwenbesnijdenissen uitvoert, Eiseres werd door haar tante en een aantal andere vrouwen die tot de organisatie behoorden gedwongen haar oma op te volgen en toe te treden tot deze organisatie. Eiseres weigerde meermalen toe te treden tot die organisatie. Vanwege die weigering wordt eiseres bedreigd met op haar gerichte voodoo rituelen. Eiseres is in mei 2007 twee weken ondergedoken bij een vriendin. Ze ging niet meer naar school. Er gebeurden vreemde dingen met eiseres. Eiseres is niet naar de politie gegaan omdat de politie bang is voor voodoo. De vriendin heeft op school aan meneer om hulp gevraagd. heeft voor eiseres papieren geregeld waarmee zij naar Europa kon gaan. Op 21 oktober 2007 is eiseres samen met per vliegtuig naar Nederland gekomen.
- 2.7 Verweerder heeft zich op de volgende, hier verkort weergegeven, standpunten gesteld. Eiseres heeft toerekenbaar geen documenten overgelegd ter staving van haar identiteit, nationaliteit en reisverhaal. Daarnaast mist het asielrelaas positieve overtuigingskracht, waardoor dat relaas en de daaraan ontleende vrees ongeloofwaardig worden geacht. Derhalve heeft eiseres niet aannemelijk gemaakt dat zij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Eiseres komt niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking anv, omdat zij zelfredzaam is en gebleken is dat voor haar adequate opvang in het land van herkomst aanwezig is.
- 2.8 Eiseres heeft daartegen, samengevat, het volgende ingebracht. Eiseres heeft in beroep en ter staving van haar identiteit en nationaliteit een tweetal kopieën van documenten overgelegd, waarvan zij de originelen, in het bijzijn van verweerders gemachtigde, ter zitting van 27 november 2007 heeft getoond. Het betreft haar geboorteakte en een kopie van haar studentenkaart van de te en eiseres heeft verzocht deze documenten onder toepassing van artikel 83 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) bij de beoordeling van het besluit te betrekken.

Voorts heeft eiseres aangevoerd dat haar niet kan worden aangerekend dat zij bij haar aanvraag geen

zaaknummer: AWB 08/5433

3

documenten heeft overgelegd, omdat zij heeft vertrouwd op haar reisbegeleider. Verweerder had het asielrelaas dienen te toetsen volgens het normale toetsingskader en niet volgens de verzwaarde toets van de positieve overtuigingskracht. De conclusie van verweerder dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert is niet terecht. Hetzelfde geldt voor het standpunt van verweerder dat eiseres zelfredzaam is. Ter nadere onderbouwing daarvan heeft de gemachtigde van eiseres stukken aan de rechtbank gezonden, welke betrekking hebben op procedures van andere asielzoeksters afkomstig uit Sierra Leone en waarin eveneens sprake is van een organisatie van vrouwen die besnijdenissen uitvoeren, welke organisatie diverse rituelen kent.

- 2.9 In verband met de door eiseres eerder in de procedure geuite twijfel met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer naar haar land van herkomst voor besnijdenis heeft te vrezen, heeft verweerder verwezen naar gynaecologisch onderzoek van 26 november 2007, waarbij is komen vast te staan dat eiseres is besneden.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.10 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden hem niet is aan te rekenen.
- 2.11 De voorzieningenrechter heeft geoordeeld dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat aan eiseres is toe te rekenen dat zij deze bescheiden niet al bij haar aanvraag heeft kunnen overleggen. Die uitspraak is door de Afdeling vernietigd, omdat de voorzieningenrechter zijn eigen oordeel over de toerekenbaarheid van het ontbreken van de bescheiden als maatstaf heeft gebruikt en er zo aan voorbij is gegaan dat hij had dienen te toetsen of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de bescheiden toerekenbaar ontbraken. De Afdeling heeft voorts geoordeeld dat er geen grond is voor het oordeel dat verweerder het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw niet in redelijkheid aan eiseres heeft kunnen tegenwerpen.
- 2.12 Nu de rechtbank met inachtneming van de uitspraak van de Afdeling dient te beslissen, ligt thans nog de vraag voor of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiseres positieve overtuigingskracht mist.
- 2.13 Verweerder heeft overwogen dat eiseres niet in staat is geweest adequate en concrete verklaringen af te leggen over de de organisatie waartoe zij zou worden gedwongen toe te treden. Hoewel eiseres sedert 2005 zou zijn benaderd, heeft zij geen informatie kunnen verschaffen over de structuur ervan en heeft zij evenmin concrete informatie kunnen verschaffen over de opvolging en rituelen binnen de organisatie. Ook over de voodoo-rituelen waarmee zij zou zijn bedreigd, is eiseres in het vage gebleven.
- 2.14 De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid aan eiseres heeft kunnen tegenwerpen dat zij vrijwel geen details heeft kunnen vermelden over de organisatie van vrouwenbesnijders waarvan zij stelt dat deze haar wil inlijven. Verweerder heeft kunnen overwegen dat van eiseres mag worden verwacht dat zij in de periode van ruim twee jaar waarin is gepoogd haar in te lijven bij de meer te weten had kunnen komen over deze organisatie. Eiseres had daar ook de mogelijkheden toe, nu diverse vrouwen in haar omgeving betrokken zijn bij de Daaraan doet niet af dat de organisatie geheim is.
- 2.15 Voorts heeft verweerder in redelijkheid kunnen tegenwerpen dat eiseres onvoldoende heeft verklaard over haar vrees slachtoffer te worden van voodoo-rituelen. Daar heeft verweerder in het bijzonder bij kunnen betrekken dat eiseres alleen heeft verklaard over een incident op straat, waarbij haar te verstaan was gegeven dat zij wel wist wat er zou gebeuren als zij niet tot de zou toetreden, en dat zij daarnaast

zaaknummer: AWB 08/5433

4

heeft verteld over een incident in huis, waarbij zij zich vreemd voelde, zonder dat daarbij direct een verband met voodoo werd gelegd.

- 2.16 Nu verweerder het relaas van eiseres ongeloofwaardig heeft kunnen achten, heeft hij eiseres niet in aanmerking kunnen brengen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b Vw.
- 2.17 In beroep wordt voorts opgekomen tegen het oordeel van verweerder dat er geen rechtsgrond bestaat om eiseres in aanmerking te laten komen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder 3 Vw. Eiseres brengt daar tegenin dat de door verweerder ingenomen stelling dat eiseres geacht kan worden zich in het land van herkomst zelfstandig te handhaven, omdat zij zelfredzaam zou zijn, onjuist is. Met zelfredzaamheid bedoelt verweerder economische zelfstandigheid, hetgeen echter niet is gebaseerd op enig wetsartikel of het beleid, aldus eiseres.
- 2.18 B14/2/2/3 Vc houdt – voor zover hier van belang – in: “indien de vreemdeling ten tijde van de beslissing zestien jaar of ouder is, is van belang of uit overige omstandigheden, die in de persoon zelf zijn gelegen, aannemelijk is dat hij zich zelfstandig kan handhaven in het buitenland, gerelateerd aan de ter plaatse geldende normen. Hiervan is sprake indien de betrokkene voor zijn komst naar Nederland voor zichzelf heeft gezorgd. Dit kan bijvoorbeeld blijken uit het feit dat de betrokkene in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan werk had en/of op zichzelf woonde en niet aannemelijk is dat dit serieuze problemen heeft opgeleverd, noch dat serieuze problemen te verwachten waren. Het moet voorts gaan om werkzaamheden waarvan in redelijkheid mag worden verwacht dat een minderjarige die weer oppakt.”
- 2.19 Verweerder heeft in het bestreden besluit geoordeeld dat eiseres sedert mei 2007 de zorg voor haar jongere broer en zus heeft gehad, en naast haar school ook heeft gewerkt en zo in het levensonderhoud van zichzelf en haar familieleden voorzorg. Anders dan door eiseres is betoogd, is de rechtbank van oordeel dat verweerder aldus als maatstaf heeft gehanteerd of bij eiseres sprake is van zelfredzaamheid in de zin van het hierboven weergegeven beleid. Op grond van de genoemde omstandigheden heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen overwegen dat eiseres zich zelfstandig zal kunnen handhaven in het land van herkomst, waaraan niet afdoet dat de oma van eiseres, zoals zij heeft gesteld, ook in huis woonde.
- 2.20 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.21 Er is geen grond één van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten

3. **Bestissing**

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.P. Geelhoed, rechter, en op 30 juli 2008 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van J.M. Mills, griffier.

De griffier is vermindert te tekenen.

zaaknummer: AWB 08/5433

5

Afschrift verzonden op: 04 -08- 2008

Coll: SC

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor een sluitend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

De Praktiick

advocatenkantoor

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage
Per fax: 070 365 1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 AUG 2008	
ZAAKNR	200806634/1172
AAN:	V2
BEHANDELD DO:	PAR:

's-Hertogenbosch, 27 augustus 2008

Betreft : / IND
Ons kenmerk : 00000272 LG/lg
IND nummer : 0710230267 V-nummer:

Geeft te kennen,

Mevrouw . geboren , verder te noemen appellante, te dezer zake woonplaats kiezende te 's-Hertogenbosch, Julianaplein 33, ten kantore van Advocatenkantoor De Praktiick, waarvan mr. E.L. Garnett, advocaat, verklaart tot het indienen van het onderhavige hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie.

dat appellante hierbij hoger beroep instelt tegen het in kopie bijgesloten afschrift van de uitspraak van de rechtbank te Haarlem (verder: de rechtbank), Awb 08/5433 (productie 1), gedateerd op 30 juli 2008, enkel verzonden per post op 4 augustus 2008, aangekomen 5 augustus 2008.

Dit appèlschrift berust op de navolgende grieven:

De eerste grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat

2.14 De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid aan eiseres heeft kunnen tegenwerpen dat zij vrijwel geen details heeft kunnen vermelden over de organisatie van vrouwenbesnijders waarvan zij stelt dat deze haar wil inlijven. Verweerder heeft kunnen overwegen dat van eiseres mag worden verwacht dat zij in de periode van ruim twee jaar waarin gepoogd haar in te lijven bij de . meer te weten had kunnen komen over deze organisatie.

mw. mr. E.L. Garnett | mw. mr. A.A.W.A. Vissers
mw. mr. A. Kurt-Geçoğlu | mw. mr. I. van den Elshout
Advocatenkantoor De Praktiick | Postbus 1535 | 5200 BN | 's-Hertogenbosch
Bezoekadres - Julianaplein 33 | 5211 BB | 's-Hertogenbosch
info@de-praktiick.nl | www.de-praktiick.nl | T 073 - 615 94 00 | F 073 - 615 94 09

Eiseres had daar ook de mogelijkheden toe, nu diverse vrouwen in haar omgeving betrokken zijn bij de sowe. Daaraan doet niet af dat de organisatie geheim is.

2.15 Voorts heeft verweerder in redelijkheid kunnen tegenwerpen dat eiseres onvoldoende heeft verklaard over haar vrees slachtoffer te worden van voodoo-rituelen. Daar heeft verweerder in het bijzonder bij kunnen betrekken dat eiseres alleen heeft verklaard over een incident op straat, waarbij haar te verstaan was gegeven dat zij wel wist wat er zou gebeuren als zij niet tot de zou toetreden, en dat zij daarnaast heeft verteld over een incident in huis, waarbij zij zich vreemd voelde, zonder dat daarbij direct een verband met voodoo werd gelegd.

De rechtbank gaat voorbij aan het feit dat geheime organisaties geheim zijn. Informatie wordt niet naar buiten gebracht juist omdat de informatie geheim is. Het doet er wel toe dat de organisatie geheim is. Zulks miskent de rechtbank. In de overgelegde informatie schrijft Fanthorpe, deskundige over besnijdenis in Sierra Leone: "Secret societies induct members by means of initiation, and both initiates and non-initiates must observe a range of laws and protocols if the cooperation of spirit powers is to be assured. The basis laws are, firstly that initiates cannot speak of society affairs to non-initiates and, secondly that non-initiates must not witness society rituals." De UK Home Office schrijft: "During the ceremony, where FGM is performed, the initiates are sworn to secrecy." De IND in een minuut schrijft: "Bovendien is uit de weinig bekende informatie inderdaad bekend dat de inwijdingsrituelen geheim zijn en plaatsvinden in de bush. Nu betrokkene hieraan nog niet heeft deelgenomen omdat zij voor die tijd is gevlucht, kan niet van haar verlangd worden dat zij hier uitgebreid over kan verklaren." Erkend wordt dat de Sowe een geheime groepering is waarover de leden niet spraken met mensen die geen leden zijn.

Appellante had geen mogelijkheden om aan informatie te komen. Het feit dat er vrouwen waren die haar wilden dwingen Sowe te worden, neemt niet weg dat deze vrouwen niet over de Sowe mochten praten en dat deden ze dus niet. Het is niet in te zien waarom appellante, die niet lid wilde worden van de Sowe, bang van ze was en niets met hen te maken wilde hebben, informatie over hen zou verzamelen. Appellante probeert zich juist voor hen te verbergen. Informatie verzamelen over een organisatie doen mensen slechts als zij overwegen lid te worden van een organisatie.

De rechtbank miskent dat appellante best veel verklaard heeft over deze geheime organisatie. Sowe zijn leidsters, die besnijdenissen uitvoeren. De Sowe zijn over het hele land verspreid. De opvolging is erfelijk. Sowe verdienen geld met de besnijdenissen. Om Sowe te worden moet men speciale geheime rituelen ondergaan. De duivel of geest speelt een belangrijke rol. De Sowe gebruiken voodoo. Je mag niet weigeren Sowe te worden. Als iemand weigert gebruiken de Sowe voodoo en wordt de persoon gek of gaat zij dood. Zij noemt de namen van personen die zij kent die dit is overkomen.

Appellant heeft ook niet gesproken over één incident op straat zoals de rechtbank het relaas van appellante weergeeft. Zij verklaarde op pagina 11 van het nader gehoor: "Ze kwam dan steeds

bij mij thuis, wel twee keer per week" ... "Dit waren de mensen die me steeds bedreigden op straat." Zij voelde zich achtervolgd en kon geen kant op. Appellante legde uit dat de dreigden om met voodoo haar gek te maken of te vermoorden. Nadat zij bleef weigeren en zij onder is gedoken bij haar vriendin, voelde zij zich vreemd, dacht dat er anderen in de kamer waren. Zij was bang dat zij via de voodoo gek zou worden. De rechtbank gaat voorbij aan de ernst van de angst die mensen voor voodoo hebben. Juist daarom is er in het project ter bescherming van minderjarigen tegen mensenhandel tijd in geruimd om de kinderen te deprogrammeren om de macht van voodoo te verminderen.

Conclusie

Gezien het voorgaande is de aangevallen uitspraak volgens appellante in strijd met, althans geeft een verkeerde toepassing aan diverse verdragsbepalingen. Daarnaast wordt in dit verband ook gewezen op ongeschreven internationaalrechtelijke bepalingen en beginselen. Tevens meent appellante dat de aangevallen uitspraak in strijd is met, althans een verkeerde toepassing geeft aan diverse geschreven en ongeschreven nationale wettelijke bepalingen, waaronder de Vreemdelingenwet 2000 en de Algemene Wet Bestuursrecht.

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellante verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen. Voorts verzoekt appellante u om, doende wat de rechtbank had behoren te doen, het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren vanwege het ontbreken van een deugdelijke motivering, de bestreden beschikking te vernietigen en te bepalen dat verweerder binnen een door uw Afdeling te bepalen termijn een nieuwe beschikking dient te nemen, met veroordeling van verweerder in proceskosten.

Tot slot verzoek ik u mij het proces-verbaal van de ten behoeve van appellante gehouden zitting bij de rechtbank toe te zenden, zodra deze in uw bezit is.

~~Hoogachtend~~

E.L. Garnett

